Lieta Nr. 16770009311225

Tiesvedība Nr. 1A/26/448

Latgales rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2026. gada 29. maijā

Latgales rajona tiesas tiesnesis Ivars Dzindzuks

rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ sūdzību parValsts policijas Latgales reģiona pārvaldesKārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka2026. gada 29. janvāra lēmumulietā Nr.16770009311225-7.

Aprakstošā daļa

[1] 2025. gada 20. novembrīValsts policijas Latgales reģiona pārvaldesDienvidlatgales iecirkņa Izmeklēšanas nodaļas 8. grupas vecākais inspektors /Persona B/, pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 116. panta 3. punktu, pieņēma lēmumu Nr.16770009311225-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu attiecībā uz /Persona A/ par to, ka 2025. gada 12. novembrī saņemta informācija, ka /Persona A/ sociālā tīklāFacebook, savā profilā pauž atbalstu Krievijas Federācijai, izmantojot fotogrāfiju, uz kuras redzams transportlīdzeklis ar piestiprinātiem Krievijas Federācijas karogiem un kurai ir uzlikts Krievijas Federācijas karogs. /Persona A/ tika atzīta par pie administratīvās atbildības saucamo personu, jo viņas darbībās saskatāmsAdministratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā (turpmāk– Administratīvo sodu likums) 13.^{1}pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

[2] /Persona A/(turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) iesniedza sūdzību par lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu.

Sūdzības iesniedzēja norādīja, ka automašīna/Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Transportlīdzekļa numurs B/, piederēja viņas bijušajam vīram /Persona C/ un tā tika pārdota 2021. gada vasarā, tātad ir secināms, ka fotogrāfija, kas kalpo par pierādījumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 16770009311225-1, tika nobildēta un ievietota internetvietnes profilā ne vēlāk kā 2021. gada vasarā. Tā tika nobildēta 2018. gadā. Administratīvo sodulikuma 13.^{1}pants (Militārās agresijas un kara noziegumu slavinošu simbolu izmantošana publiskā vietā) 31.03.2022. likuma redakcijā stājās spēkā 2022. gada 3. maijā. Līdz ar to dotā fotogrāfija, kas bija ievietota internetvietnē pirms likuma grozījumiem, nevar kalpot par pierādījumu dotajā administratīvā pārkāpuma lietā.Administratīvo sodu likuma 13.^{1}pants nosaka, ka par militārās agresijas un kara noziegumu slavinošu simbolu izmantošanu publiskā vietā, izņemot gadījumus, kad nav mērķa šos noziegumus attaisnot vai slavināt, piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai līdz septiņdesmit naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — līdz piecsimt astoņdesmit naudas soda vienībām. Izvietojot fotogrāfiju sociālā tīklā Faceebok viņai nebija nekādu mērķu attaisnot, vai slavināt militāro agresiju vai kara noziegumus.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 11. panta pirmajai daļai, ja personas izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētajos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu (maznozīmīgs pārkāpums), amatpersona var neuzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, bet, ja tas ir uzsākts, amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa jebkurā stadijā var to izbeigt, nepiemērojot sodu. Šajā gadījumā amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa, ja to atzīst par lietderīgu, izsaka personai

aizrādījumu. Aizrādījums nerada tiesiskas sekas. Sūdzības iesniedzēja lūdza atbrīvot viņu no administratīvās atbildības.

[3]ArValsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Dienvidlatgales iecirkņa Izmeklēšanas nodaļas 8. grupas vecākā inspektora /Persona B/ 2026. gada 16. janvāra lēmumu Nr. 16770009311225-6 (turpmāk –amatpersonas lēmums)parAdministratīvo sodulikuma 13.^{1}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu/Persona A/ piemērots naudas sods 70 naudas vienību apmērā, kas atbilst 350 EUR.

Administratīvās atbildības likums nosaka, ka atsevišķs ilgstošs administratīvais pārkāpums ir nepārtraukta viena administratīvā pārkāpuma realizēšana noteiktu laikposmu. Atsevišķs ilgstošs administratīvais pārkāpums ir uzskatāms par pabeigtu brīdī, kad persona to pārtrauc, beidz pastāvēt pārkāpuma pamatā esošais tiesiskais pienākums, personai paziņo par fiksēto pārkāpumu vai piemēro administratīvo sodu.

Persona izdara ilgstošu administratīvo no bildes ievietošanas brīža un visu turpmāko laiku, kamēr bilde netiek dzēsta.

Administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvais pārkāpums tiek skaidrots ar jēdzieniem – rīcība, prettiesiskums, vainojamība, administratīvā atbildība.

Rīcība ietver sevī divas formas – aktīvo (darbība) vai pasīvo (bezdarbība), t.i., persona ir

ievietojusi bildi savā profilā, pārkāpums izdarīts aktīvajā rīcības formā. Prettiesiska rīcība ir tāda rīcība, kas pārkāpj tiesību normās noteikto.

Administratīvā pārkāpuma skaidrojumos tiek lietoti divi termini vaina un vainojamība. Bet tiesību normā, kas paredz administratīvo atbildību, nav paredzēta tāda tiesiskā sastāva pazīme kā tiešs nodoms vai neuzmanība, tāpat piemērojams sods nav atkarīgs no vainas formas. Vainojamība ietver divus elementus: 1) objektīvo elementu – faktu, ka konkrētā darbība vai bezdarbība ir attiecināma uz konkrēto personu; 2) subjektīvo elementu – faktu, kas pārkāpuma izdarīšanas laikā persona spējusi apzināties savas darbības nozīmi, kā arī nav juridiski nozīmīgu apstākļu, kuru esība būtu pamats atbrīvot personu no atbildības (nepārvarama vara, nepieskaitāmība u.tml.).

Latvijas Republikas Tiesībsarga 20.09.2022. atzinuma pārbaudes lietā Nr. 2020-31-26I parezumēts, ka jau 2020. gada maija sākumā masu medijos parādījās informācija par Krievijas ekspansiju Ukrainā un tās īstenoto ideoloģiju attiecībā pret bijušajām PSRS republikām, norādot, ka Latvijai ir pamats saskatīt pietiekamu apdraudējumu tās demokrātiskajai iekārtai un drošībai. Krievijas iniciētiem un finansiāli veicinātiem nacionāliem simboliem ir atzīstama arī Georga lente, kaut nemitīgi tiek uzsvērta šī simbola vēsturiskā puse, ir jāatceras, ka tas ir šodien radīts simbols ar noteiktiem mērķiem – vēsture tiek izmantota tikai kā simbola nozīmi pastiprinošs elements. Georga lentes lietošana konotācijas aspektā patlaban Latvijā ir atbilstoši nenovērtēts potenciāls iespējamām radikālus viedokļus pārstāvošām interpretāciju sadursmēm. Krievijas politiskā simbola izmantošana Latvijā ir nevēlams pamats konfliktiem un sabiedrības šķelšanai. Krieviju vai tās armiju slavinošas aktivitātes un darbības Latvijā nav pieļaujamas.

Līdz ar to Krievijas Federācijas karoga izmantošana publiskā vietā, ja izmantošanas laikā nav atrunāts izmantošanas mērķis vai acīmredzami neiziet no situācijas apstākļiem, kas izslēdz atbildību, uzskatāms par totalitāro režīmu slavināšanu.

[4]/Persona A/iesniedza sūdzību par amatpersonas lēmumu, kurā izteica lūgumu atbrīvot viņu no administratīvās atbildības.

[4.1] /Persona A/ savā sūdzībāatsaucās uz argumentiem, kurus norādīja sūdzībā par lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu.Izvietojot fotogrāfiju sociālajā tīklā Faceebok viņai nebija nekādu mērķu attaisnot, vai slavināt militāro agresiju vai kara noziegumus. Tāpēcamatpersonas lēmumā izteiktu argumentāciju viņa vērtē kritiski.

[4.2] Atsaucei uz Latvijas Republikas Tiesībsarga 20.09.2022. atzinumu pārbaudes lietā Nr. 2020-31-261: “ka jau 2020. gada maija sākumā masu medijos parādījās informācija par Krievijas ekspansiju Ukrainā un tās

īstenoto ideoloģiju attiecībā pret bijušajām PSRS republikām, norādot, ka Latvijai ir pamats saskatīt pietiekamu apdraudējumu tās demokrātiskajai iekārtai un drošībai. Krievijas iniciētiem un finansiāli veicinātiem nacionāliem simboliem ir atzīstama arī Georga lente, kaut nemitīgi tiek uzsvērta šī simbola vēsturiskā puse, ir jāatceras, ka tas ir šodien radīts simbols ar noteiktiem mērķiem – vēsture tiek izmantota tikai kā simbola nozīmi pastiprinošs elements. Georga lentes lietošana konotācijas aspektā patlaban Latvijā ir atbilstoši nenovērtēts potenciāls iespējamām radikālus viedokļus pārstāvošām interpretāciju sadursmēm. Krievijas politiskā simbola izmantošana Latvijā ir nevēlams pamats konfliktiem un sabiedrības šķelšanai. Krieviju vai tās armiju slavinošas aktivitātes un darbības Latvijā nav pieļaujamas" nav nekāda sakara ar viņas iespējamo pārkāpumu, jo tajā iet runa par 2020. gada notikumiem. Tiesībsarga atzinums nevar kalpot par juridisku pamatojumu viņas sodīšanai. Valsts policijas amatpersona nonāca pie secinājuma, ka "Līdz ar to Krievijas Federācijas karoga izmantošana publiskā vietā, ja izmantošanas laikā nav atrunāts izmantošanas mērķis vai acīmredzami neiziet no situācijas apstākļiem, kas izslēdz atbildību, uzskatāms par totalitāro režīmu slavināšanu." Valsts policijas amatpersonas atsauce uz to, ka "Persona izdara ilgstošu administratīvo no bildes ievietošanas brīža un visu turpmāko laiku, kamēr bilde netiek dzēsta" ir subjektīva un neatbilst patiesībai. Sociālā tīkla Facebook viņas personīgajā profilā ir ļoti daudz visādu fotoattēlu, daudzi no tiem ir ievietoti jau daudzus gadus atpakaļ un sociālā tīkla lietošanas noteikumi neparedz, ka viņai ir jāpārbauda vai jādzēš fotoattēlus, kas ir ievietoti daudzus gadus atpakaļ un par kuriem viņa pat neatceras.

[4.3]Atsaucoties uz Administratīvās atbildības likuma 11. panta pirmo daļu sūdzības iesniedzēja lūdza atbrīvot viņu no administratīvās atbildības.

[5] ArValsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka 2026. gada 29. janvāra lēmumu Nr. 16770009311225-7(turpmāk – augstākās amatpersonas lēmums) amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[5.1] Augstās amatpersonas lēmumā norādīts, ka lietā ir strīds par to, vai /Persona A/ ir veikusi Administratīvo sodu likuma 13.^{1}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Pārbaudījusi amatpersonas lēmuma likumību attiecībā uz personu, kura to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti iesniegtajā sūdzībā, augstāka amatpersona secina, ka amatpersonas lēmums par soda piemērošanu ir atstājams spēkā un sūdzība noraidāma.

Lai personu varētu saukt pie atbildības pēc Administratīvo sodu likuma 13.^{1}panta, ir jākonstatē, ka publiskajā vietā persona izmantoja militārās agresijas un kara noziegumu slavinošus

simbolus.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem izriet, ka 2025. gada 12. novembrī tika konstatēts, ka /Persona A/ savā Facebook profilā, sadaļā fotogrāfijas, izvietoja attēlu, uz kuras redzama /Persona A/, transportlīdzeklis/Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Transportlīdzekļa numurs B/, ar piestiprinātiem Krievijas Federācijas karogiem un bildei klāt pievienots Krievijas Federācijas karogs.

Administratīvo sodu likuma 2. pants noteic, ka publiska vieta ir jebkura vieta, kura neatkarīgi no tās faktiskās izmantošanas vai īpašuma formas kalpo sabiedrības kopīgo vajadzību un interešu nodrošināšanai un kura par maksu vai bez maksas ir pieejama ikvienai fiziskajai personai, kas nav attiecīgās vietas īpašnieks, valdītājs, turētājs, algots darbinieks vai cita persona, kuras atrašanās attiecīgajā vietā ir saistīta ar darba pienākumu izpildi. Sociālais tīkls Facebook ir tīmekļa vietne, kurā, reģistrējoties un izveidojot individuālo profilu, ir iespējams kontaktēties un

sazināties ar citiem lietotājiem (indivīdiem, grupām vai organizācijām). Tātad nav šaubu, ka sociālais tīkls Facebook ir atzīstams par publisku vietu.

Pēc skaidrojošās un sinonīmu vārdnīcas "Tezaurs" datiem simbols ir zīme, arī zīmju kopums (piemēram, attēls, ornaments, priekšmets, krāsu salikums, mākslas tēls, skaņdarbs), kas nosacīti atspoguļo ideju, parādību sabiedrībā vai dabā u. tml, (skat./Tīmekļvietne A/) bet zīme ir tas (priekšmets, arī kā atveidojums, attēls), kas apzīmē (ko), norāda (uz ko) vai tas (piemēram, darbība, norise, kustība), kas ierosina vai veicina kādu citu darbību, norisi, kustību (skat./Tīmekļvietne B/). Tātad par simbolu var atzīt jebkādu priekšmetu vai darbību ar noteiktās idejas nokrāsu.

Sniedzot paskaidrojumu, /Persona A/ norādīja, ka fotogrāfijai ir aptuveni desmit gadi un bildes tapšana bija saistīta ar 9. maiju, bildi iepriekš netika dzēsta sakarā ar to, ka tam nepievērsa uzmanību, jo ir daudz fotogrāfiju.

Novērtējot minētās ziņas norādāms, ka pasaules lielākajā daļā un Latvijā nacisma sagrāves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena ir 8. maijs. Savukārt 9. maijs ir "Eiropas diena". Turpretī Krievijas Federācijā un atsevišķās citās valstīs (piemēram, Baltkrievijā, Azerbaidžānā, Armēnijā, Gruzijā utt.) 9. maijs ir uzvaras diena Lielajā Tēvijas karā. Līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka, publicējot šādu fotogrāfiju, /Persona E/ (iespējams domāts – /Persona A/) apsveica sava Facebook konta lasītājus ar svētkiem, kurus svin Krievijas Federācijā un dažās citās postpadomju valstīs.

Iepazīstoties ar publiski pieejamo informāciju, secināms, ka 9. maija svētki Krievijas Federācijā tiek izmantoti propagandas nolūkā, lai parādītu, ka Krievija nav novājināta un tai joprojām ir sabiedrotie un draugi arī trīs gadus pēc pilna mēroga iebrukuma Ukrainā, un lai kārtējo reizi slavinātu krievu nācijas pārākumu un varenību. Tādējādi minētie svētki asociējas ar militāro agresiju, un ir atzīstami par militārās agresijas simbolu. Līdz ar to Latvijā nav pieļaujama jebkāda rīcība publiskā vietā ar mērķi slavināt vai atzīmēt minētos svētkus. Par to, ka "uzvaras dienas" un tās simbolikas eksponēšana nav pieļaujama vairākkārt brīdināja arī masu medijos un citos publiski pieejamos avotos, piemēram, Valsts policijas mājas lapā.

Vienlaikus norādāms, ka, neskatoties uz to, ka lēmumā norādītais attēls tika publicēts, apmēram, desmit gadi atpakaļ, tā bija publiski pieejama citiem sociālā tīkla Facebook lietotājiem līdz 2025. gada 12. novembrim. Tātad faktiski prettiesiskā darbība, kas izpaudās kā militārās agresijas slavinošā simbola eksponēšana publiskajā telpā, nepārtraukti turpinājās līdz 2025. gada 12. novembrim. Līdz ar to, ievērojot Administratīvās atbildības likuma 26. panta pirmo daļu, administratīvais pārkāpums ir atzīstams par ilgstošu, kurš tika pabeigts 2025. gada 12. novembrī.

Līdz ar to nav šaubu, ka /Persona A/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Administratīvo sodu likuma $13.^1$pantā.

Administratīvās atbildības likuma 19. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību (juridiskajai personai — reputāciju), mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par izdarīto administratīvo pārkāpumu, kas ir paredzēts Administratīvo sodu likuma $13.^1$pantā /Persona A/ tika uzlikts naudas sods 70 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 350 EUR .

Novērtējot soda samērīgumu, augstākās amatpersonas lēmumā norādīts, ka jau no 2022. gada 24. februāra starptautiskā un Latvijas valsts sabiedrība stingri reaģē uz notikušo Ukrainas valstī, un, ar nelokāma atbalsta palīdzības pasākumiem aizsargā Ukrainas valsts suverenitāti un tās civiliedzīvotājus no notiekošās Krievijas Federācijas militārās agresijas, kas rupji pārkāpj starptautiskās tiesības un ANO Statūtu principus. Latvijas Republikas nostāja par Krievijas militāro agresiju ir vispārzināms fakts, jo tā ir nostiprināta gan nacionālajos normatīvajos aktos, gan arī Latvijā ratificētos starptautiskajos normatīvajos aktos. Kā arī par Latvijas Republikas nostāju sabiedrība bija informēta masu medijos. Līdz ar to /Persona A/ bija zināms, ka publiski lietojot ar Krievijas militāro agresiju saistītos simbolus, tiek popularizēts atbalsts Krievijas agresijai pret Ukrainu. Savukārt atbalsta popularizēšana nepārprotami nodara ievērojamu kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm.

Līdz ar to augstākās amatpersonas vērtējumā nav pamata soda samazināšanai.

[6] /Persona A/ ir iesniegusi sūdzību, kurā izteikusi lūgumu atbrīvot no administratīvās atbildības. /Persona A/ atsaucās uz tiem pašiem argumentiem, kas bija minēti sūdzībā par amatpersonas lēmumu.

Motīvu daļa

[7] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmajai daļai, 180. pantam tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā uz lietā esošo dokumentu pamata.

Pārbaudījis administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un izvērtējis pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, kaaugstākās amatpersonas lēmumsir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

[8] AtbilstošiAdministratīvās atbildības likuma48. pantam tiesas uzdevums administratīvā pārkāpuma procesā ir kontrolēt administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Administratīvās atbildības likuma178. panta pirmā daļa noteic, ka tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Tādējādi tiesa pārsūdzētā lēmuma pārbaudes apjomu un robežas noteic, ņemot vērā sūdzībā izvirzītos argumentus, iebildumus un prasījumus.

Saskaņā arAdministratīvās atbildības likuma94. pantu tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

AtbilstošiAdministratīvās atbildības likuma225. panta nosacījumiem tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kuri nodibināti ar pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā vai kurus saskaņā ar šā likuma 88. pantu nav nepieciešams pierādīt. Tiesa spriedumu drīkst pamatot tikai ar tādiem apstākļiem, par kuriem procesa dalībniekiem ir bijusi iespēja mutvārdos vai rakstveidā izteikt savu viedokli.

[9]Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma jēgai un mērķim amatpersonai, konstatējot administratīvo pārkāpumu, ir tiesības pret personu uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, izvērtējot izdarītā administratīvā pārkāpuma būtību, kaitīgumu un citus apstākļus. Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 116. panta 3. punktu administratīvā pārkāpuma process tiek uzsākts uzaugstākas amatpersonas rīkojuma vai citas iestādes ziņojuma pamata.

Ja amatpersona konstatē nepieciešamību uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, tā pieņem lēmumu par procesa uzsākšanu. Šis lēmums var būt pieņemts atsevišķa procesuālā dokumenta veidā. Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 123. panta pirmajai daļai, ja pie atbildības saucamā persona ir zināma procesa uzsākšanas brīdī, lēmums par procesa uzsākšanu kalpo arī kā lēmums, ar kuru personai piešķir pie atbildības saucamās personas statusu.

Administratīvās atbildības likuma 121. panta pirmajā daļā ir reglamentēts lēmuma par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu saturs. Lēmumā par procesa uzsākšanu jāapraksta administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktiskie apstākļi, pārkāpuma kvalifikācija, tajā skaitā pierādījumi, kas iegūti līdz lēmuma pieņemšanas brīdim. Turklāt administratīvā pārkāpuma aprakstam jābūt tādām, lai persona varētu saprast pārkāpuma būtību un tā apstākļus un izmantot likumā noteiktās tiesības uz aizstāvību.

[10]Administratīvās atbildības likuma 151. pants nosaka, ka, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, amatpersona pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) lēmumu par soda piemērošanu; 2) lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa izbeigšanu.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 153. panta pirmās daļas 6., 7., 8. un 9. punktu lēmumā par soda piemērošanu jānorāda ziņas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem, lietā iegūtie pierādījumi, lēmuma pieņemšanas tiesiskais pamats, tai skaitā tiesību norma, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā konstatētos atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar juridiskajā literatūrā minēto lēmumā par soda piemērošanu ne tikai formāli jānorādaAdministratīvās atbildības likuma153. panta pirmās daļas 6., 7. un 8. punktā minētās ziņas, bet tam ir jābūt pamatotam pēc būtības. Lēmumā pamatojumā ir jāatspoguļo cēloņsakarība starp konstatētajiem faktiem, tiesisko regulējumu un pieņemto lēmumu. Turklāt lēmuma pamatojumam ir jābūt racionālam un kvalitatīvam.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, ka lēmums ir pamatots, ja no tā satura adresāts gūst skaidrību, kāpēc ir pieņemts tieši šāds lēmums, kā arī augstākā amatpersona un tiesa var pārliecināties par lēmuma tiesiskumu.Nepieciešamība pamatot pieņemto lēmumu izriet no patvaļas aizlieguma principa un kalpo

tam, lai ikviena persona varētu izsekot, kā tiesību piemērotājs ir nonācis līdz konkrētam risinājumam (skat.*Autoru kolektīvs* E. Danovska *un* G. Kūtra *zinātniskajā redakcijā. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvā atbildības likuma skaidrojumi. Rīga:* Tiesu namu aģentūra*, 2020., 418.-419. lpp.)*.

[11]Izvērtējot amatpersonas lēmumu par soda piemērošanu, tiesa secina, ka tajā nav konstatējošās daļas, t.i., nav norādīts kāds administratīvais pārkāpums tika izdarīts.

No amatpersonas lēmuma tiesa secina, ka /Persona A/ saukta pie administratīvās atbildības un viņai piemērots naudas sods par to, ka Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Dienvidlatgales iecirknī reģistrēts 2025. gada 12. novembra Valsts drošības dienesta paziņojums par to, ka /Persona A/ sociālā vietnēFacebooksavā profilā eksponē pauž atbalstu Krievijas Federācijai, t.i., ievietota bilde, uz kuras redzama /Persona A/, transportlīdzeklis /Transportlīdzeklis A/, reģistrācijas numurs /Transportlīdzekļa numurs B/ ar piestiprinātiem Krievijas Federācijas karogiem un bildei klāt pievienots Krievijas Federācijas karogs.

Šāds administratīvā pārkāpuma apraksts pārrakstīts no lēmuma par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu, ar norādi, ka pirmšķietami ir noticis pārkāpums, par kuru paredzēta atbildība Administratīvo sodu likuma 13.^{1}pantā. Turpmāk lēmums satur amatpersonas argumentus un secinājumu, ka /Persona A/ ir izdarījusiAdministratīvo sodu likuma 13.^{1}pantāparedzēto administratīvo pārkāpumu, par to viņai piemērots naudas sods 70 naudas sodu vienību apmērā, kas atbilst 350 EUR.

Tiesa uzskata, ka amatpersonas lēmumā norādītas ziņas, kas bija par pamatu administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanai, nav pamata atzīt par pierādīta administratīvā pārkāpuma aprakstu. Šīs ziņas saistītas ar administratīvā pārkāpuma procesa hronoloģiskās secības aprakstu, iegūto ziņu vērtējumu un amatpersonas sniegtajiem argumentiem. Tādējādi tiesa atzīst, ka amatpersonas lēmums nesatur konstatētā (pierādītā) administratīvā pārkāpuma aprakstu, tieši par kuru /Persona A/ tika piemērots administratīvais sods. Minētais apstāklis liedz tiesai izvērtēt, vai /Persona A/ darbībās ir konstatējamsAdministratīvo sodu likuma 13.^{1}pantāparedzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[12]Augstākā amatpersona, izvērtējot amatpersonas lēmumu, ir atreferējusi lietā esošus pierādījumus, un atzinusi, ka šie pierādījumi ir pietiekami, lai sauktu /Persona A/ pie administratīvās atbildības parAdministratīvo sodu likuma 13.^{1} pantāparedzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Augstākā amatpersona sniedza savu vērtējumu par sūdzībā sniegtajiem argumentiem. Izvērtējot visus pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, augstākā amatpersona nonāca pie secinājuma, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, pieļaujami un ticami, lai novērstu jebkādas šaubas par /Persona A/ vainojamību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tomēr tiesa secina, ka augstākās amatpersonas lēmumā arī nav konstatējošās daļas, kurā būtu norādīts, kādu pārkāpumu izdarīja /Persona A/, lai izlasot to nerastos šaubas par administratīvā pārkāpuma sastāva esību un pārkāpuma kvalifikāciju. Administratīvā pārkāpuma aprakstu neveido pierādījumu uzskaitījums, to vērtējums, kā arī amatpersonas argumenti un secinājumi. Konstatētā (pierādītā) administratīvā pārkāpuma aprakstā jānorāda ziņas par personas konkrētām darbībām, minot to izdarīšanas laiku (laika posmu), vietu, veidu, to izpausmi atbilstošiAdministratīvo sodu likuma 13.^{1}panta dispozīcijai./Persona A/ nevar sodīt par to, ka kādas ziņas par viņu tika reģistrētas Valsts policijā.Turklāt augstākā amatpersona savā lēmumā nedrīkst konstatēt to, ko nebija konstatējusi amatpersona savā lēmumā.

Tādējādi, neskatoties uz iegūto pierādījumu sniegto vērtējumu, tiesa atzīst, ka amatpersonas un augstākās amatpersonas lēmumos nav pamatots, kādas tieši /Persona A/ pierādītas darbības veido administratīvo pārkāpumu.

[13] Augstākas amatpersonas uzdevums ir likumā paredzētajos gadījumos labot amatpersonas pieļautās kļūdas vai nepilnības sākotnējā lēmumā, atceļot amatpersonu prettiesiskus lēmumus vai papildinot tiesiskus lēmumus ar pārliecinošāku pamatojumu un detalizētu pārkāpēja argumentu izvērtējumu.Šajā otrajā procesa posmā iestādē lēmums tiek pieņemts vēlreiz lietu izskatot pēc būtības saistībā ar sūdzībā norādītajiem apstākļiem. Strīdus apstākļus augstāka amatpersona noskaidro, pamatojoties uz tiem pierādījumiem, ko procesa ietvaros ir guvusi un izvērtējusi amatpersona.

Juridiskajā literatūrā, raksturojot administratīvā pārkāpuma procesa iestādē otro posmu, atzīts, ka, konstatējot amatpersonas (institūcijas) lēmuma pamatojuma trūkumu, augstākai amatpersonai primāri vajadzētu novērtēt pamatojuma trūkuma būtiskumu, proti, vai pamatojums ir tikai nepilnīgs, kopumā neliedzot saprast, kādu

faktisko un tiesisko apstākļu dēļ pieņemts konkrēta satura lēmums, vai tomēr pamatojumā ir būtiski trūkumi, vai pamatojuma nav vispār, un tas liedz augstākai amatpersonai pārbaudīt amatpersonas (institūcijas) lēmuma tiesiskumu un pamatotību. Ja pamatojums ir nepilnīgs, tad augstākai iestādei šis trūkumus būtu jānovērš savā lēmumā. Savukārt, ja pamatojuma nav vispār vai nepilnības ir būtiskas, tad šāds lēmums būtu atzīstams par prettiesisku un atceļamu, jo pārsūdzības stadijā prettiesisks lēmums nedrīkst kļūt tiesisks*(skat. Autoru kolektīvs* E. Danovska *un* G. Kūtra *zinātniskajā redakcijā. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvā atbildības likuma skaidrojumi. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2020., 455.-456. lpp.)*Tādējādi secināms, ka, ieviešot šādu tiesisko regulējumu, likumdevējs ir liedzis augstākai amatpersonai zemākas amatpersonas prettiesisku lēmumu par soda piemērošanu pārveidot par tiesisku.

[14] Pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma procesā ir amatpersonai (iestādei). Amatpersonas lēmuma pamatojuma iztrūkums, t.i., konstatētā (pierādītā) administratīvā pārkāpumaizdarīšanas faktisko apstākļuapraksta neesība, ir objektīvais šķērslis augstākai amatpersonai pārbaudīt un vērtēt šāda lēmuma tiesiskumu. Augstākā amatpersona nevar amatpersonas vietā konstatēt konkrētu administratīvo pārkāpumu un sniegt ar to saistītu pierādījumu sākotnējo vērtējumu, jo tādējādi zūd administratīvā pārkāpuma procesa jēga un būtība. Augstākai amatpersonas vajadzēja pārbaudīt, vai amatpersona ir konstatējusi konkrētu administratīvo pārkāpumu un pareizi ir izvērtējusi pierādījumus, kas to pierāda. Taču amatpersonas lēmumā nenorādot konstatētā administratīvā pārkāpuma aprakstu, nav iespējams pārbaudīt kādā veidā amatpersona nonāca pie konkrēta secinājuma par /Persona A/ vainīgumu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka augstākai amatpersonai, nekonstatējot pierādītā administratīvā pārkāpuma aprakstu amatpersonas lēmumā, šādu lēmumu vajadzēja atzīt par prettiesisko un atcelt. Izskatāmajā gadījumā augstākā amatpersona prettiesisko lēmumu nav atcēlusi, bet, nenorādot konstatētā administratīvā pārkāpuma aprakstu, ir pārveidojusi to par tiesisku, sniedzot savu /Persona A/ vainojamības pamatojumu.

Augstākās amatpersonas pieļauto pārkāpumu, neizvērtējot pamatojuma trūkumu (pierādītā administratīvā pārkāpuma apraksta neesību) un tiesiskumu amatpersonas lēmumā, kā arī neatceļot prettiesisku lēmumu, bet padarot prettiesisko lēmumu par tiesisku, tiesa atzīst par būtisku, kas ir pamats atzīt augstākās amatpersonas lēmumus par prettiesiskiem un atcelt to.

[15] Konkrētajā gadījumā tiesas secinājumus neietekmē tas, ka /Persona A/ darbībās ir saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes, ir noskaidrota šī pārkāpuma izdarījusī persona un lietā esošie pierādījumi ir pietiekoši viņas vainojamības pamatošanai.Taču tiesa pati nevar labot amatpersonas un augstākās amatpersonas lēmumos pieļautās kļūdas, sniedzot pierādītā administratīvā pārkāpumaizdarīšanas faktisko apstākļuaprakstu, tādējādi šajā pārsūdzības stadijā prettiesisku lēmumu padarot par tiesisku. Tiesas pienākums, izspriežot lietu pēc būtības, ir kontrolēt, pārbaudīt un izvērtēt augstākās amatpersonas lēmuma tiesiskumu un pamatotību.

Ņemot vērā spriedumā izvērtētos faktiskos un tiesiskos apstākļus, izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka konstatētais augstākās amatpersonas pieļautais procesuālais pārkāpums, ir būtisks un tiesvedības stadijā to nav iespējams novērst, jo Administratīvās atbildības likums neparedz iespēju atcelt iestādes lēmumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai.

Tādējādi, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu un atzinusi, ka augstākās amatpersonas lēmums ir prettiesisks un nepamatots,saskaņā arAdministratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 2. punktu tiesa atzīst, ka pārsūdzētais augstākās amatpersonas lēmums atceļams pilnībā un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

[16]Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa*(Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums)*.

No tiesu prakses un procesuālās ekonomijas principa izriet, ka tiesai, konstatējot kādu vienu patstāvīgu nolēmuma atcelšanas pamatu, nav nepieciešams izklāstīt visu sūdzībā norādīto argumentu vērtējumu, kas sūdzības iesniedzējam šķiet svarīgi un būtiski.

Ņemot vērā, ka augstākās amatpersonas lēmums tiek atcelts būtisku procesuālo pārkāpumu dēļ, tiesa procesuālās ekonomijas nolūkos spriedumā nesniedz savu vērtējumu citiem sūdzībā norādītajiem argumentiem.

Tiesa atzīst, ka sūdzībā norādītie argumenti nevar ietekmēt tiesas secinājumus, sakarā ar kuriem izskatāmajā lietā ir atceļams augstākās amatpersonas lēmums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uzAdministratīvās atbildības likuma226. pantu, 227. panta pirmās daļas 2. punktu, 228. panta otro daļu, tiesa

n o s p r i e d a

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldesKārtības policijas biroja priekšnieka vietnieka2026. gada 29. janvāra lēmumuNr.16770009311225-7atcelt pilnībāun izbeigt administratīvā pārkāpuma lietuNr. 16770009311225 pret/Persona A/.

Spriedumu 10 (desmit) darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Latgales rajona tiesā, bet adresējot apgabaltiesai.

Tiesnesis I.Dzindzuks

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU E-PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU